

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

OPROEP OM STEUN AAN EEN VROUWELIJKE COLLEGA.

Opnieuw zijn wij gedwongen, een beroep te doen op al de collegae voor een bijdrage voor onze vrouwelijke collega, voor wie wij reeds in het *N. T. v. Gen.*, 11 April j.l. hebben getracht aller belangstelling in te roepen. Er zijn slechts weinige bijdragen ingekomen. Als iedere arts een kleinigheid inzendt, dan hebben we kans, dat onze collega het eerste moeilijke jaar financieel voldoende gesteund wordt. Aan de weinigen, die hun gaven zonden, hartelijk dank; zelfs een medisch student zond een gift. Zendt niet alleen een gift, doch spoort uw collegae aan, die den oproep misschien niet hebben gelezen of hebben vergeten te gireeren.

Namens de Ver. van Nederl. vr. Artsen

Postgiro No. 27837, penningmeesteresse,
Westzijde 176, Zaandam.

ELISE SANDERS, praeses.

AANTAL GEVALLEN VAN GESLACHTSZIEKTEN IN NEDERLAND.

Op 6 Juli 1936 zal de Union internationale contre le péril vénérien, waarin bijna 50 landen worden vertegenwoordigd, haar jaarvergadering in ons land houden. Bij deze vergaderingen is het gebruikelijk, dat de gastheeren aan de Union mededeeling doen van den stand der geslachtsziekten en de bestrijding dier aandoeeningen bij hen te lande.

Al mogen wij nu ook op goeden grond aannemen, dat ons land ten opzichte van de ons omringende staten wat betreft het aantal lijdens aan geslachtsziekten een gunstig uitzondering vormt, toch is het moeilijk dit met cijfers aan te toonen. Om dit nu mogelijk te maken hebben ondergeteekenden zich reeds om gegevens gewend tot de Universiteitsklinieken en -policlinieken en ook tot de huidartsen in ons land. Zij zouden het echter ten zeerste op prijs stellen, indien de artsen in steden en dorpen waar geen huidarts gevestigd is, hun bij het verzamelen van gegevens behulpzaam zouden willen zijn. Het is voor hen van groote beteekenis antwoord te ontvangen op de drie volgende vragen:

1. Van hoeveel personen, behoorende tot uw practijk, weet gij dat ze syphilis hebben of daarmee besmet zijn geweest?
2. Hoeveel gevallen van gonorrhoe (zowel bij man als vrouw, afzonderlijk te vermelden) hebt gij in 1935 waargenomen?
3. Hoe groot is het totale aantal zielen in de plaats uwer inwoning en van het gebied, waarover uw practijk zich uitstrekt?

Het zal duidelijk zijn, dat de binnenkomende gegevens in beteekenis zullen winnen, indien vele artsen zullen besluiten ondergeteekenden bij hun enquête te helpen. Mogen zij daarom voor deze zaak algemeene medewerking inroepen. Bij de verwerking der gegevens zal niet blijken, op welke plaatsen deze betrekking hebben; zij zullen dus als zeer vertrouwelijk worden behandeld.

Antwoorden worden gaarne verwacht aan het adres van den eersten ondergeteekenaar, Stationsstraat 13, zoo mogelijk vóór 1 Juni.

Voor de Ned. Ver. tot Bestr. v. Geslachtsziekten:

Prof. TH. M. VAN LEEUWEN, Stationsstraat 13, Utrecht.
Dr. E. H. HERMANS, Rotterdam.

ONDERHUIDSCHE NAALDEN BIJ INDONESIËRS.

Naar aanleiding van de ingezonden mededeeling over bovenstaand onderwerp van collega FERMIN in het *Nederlandsch Tijdschrift van Geneeskunde*, van 25 April 1936, bldz. 1864, merk ik op, dat bij de tot nu toe door mij gevonden tien gevallen

als beteekenis der „naalden” (waaraan de Indonesiërs den naam geven soesoek = pen, bij. soesoek mas: gouden pen) in 8 gevallen werd aangegeven: middel ter versterking der spierkracht, en éénmaal: middel ter versterking der spierkracht en ter afweer van ziekte; bij één geval werd geen beteekenis aangegeven; de localisatie der naalden boven de meest gespierde plaatsen van romp en extremiteiten duidt mijns inziens ook wel in die richting. Een beteekenis als aphrodisiacum werd door de dragers ontkend. Wat betreft de terughoudendheid om over de naalden te praten, merkt A. C. KRUYT op, dat de Indonesiër algemeen gelooft, dat over dingen waarvan verondersteld wordt, dat een magische kracht emaneert, niet gesproken mag worden; door erover te spreken, verzwakt men die kracht of ontnemt haar eraan. Verder kreeg ik van verscheiden Javanen de mededeeling, dat het den dragers van onderhuidsche naalden verboden is deel te nemen aan de Mohammedaansche geboden, aangezien het dragen der naalden in strijd zou zijn met de voorschriften van den Koran. Dat gramphoonnaalden voor dit doel gebruikt worden, kon ik tot nu toe niet vinden. Een onzer Javanen, die mededeelzaam werd na langdurig verblijf in ons hospitaal, deelde mij kort geleden wel mede, dat voor het door den Javaan zelf vervaardigen van ijzeren naalden voor dit doel wel gebruik gemaakt wordt van een mengsel van gewoon ijzer en magneetijzer (besi berani); magneetijzer alleen zou te „sterk” zijn; verder zouden, volgens dezen Javaan, behalve gouden naalden, ook stukjes ruwe diamant (soesoek inten) wel onder de huid worden gebracht; dit laatste zag ik nog niet.

Collega K. GRAMBERG van het leprozenhospitaal „Kelet” bij Pati, deelde mij dezer dagen mondeling mede, dat hij gehoord had, dat gouden naalden door de Javanen onder de huid worden gebracht ter voorkoming van lepra; gezien had hij dit echter niet.

Rotterdam, 11 Mei 1936.

H. B. G. BREIJER.

DE BEHANDELING DER ONDERHUIDSCHE STREKPEESAFSCHEURING AAN DE EINDPHALANGEN DER VINGERS.

Collega VAN REE beschrijft een toestelletje, waarmee bovengenoemde afscheuringen conservatief kunnen worden behandeld. Het kan zijn nut hebben een geval mede te deelen, waarbij op eenvoudige wijze een fraai resultaat bereikt werd en waarbij patiënt, een landarbeider, slechts 2 dagen zijn werk behoefde te verzuimen.

21 Februari 1935 laadde de man zakken met kunstmest van een auto, viel daarbij met de vingers gestrekt op den zak. Het knapte in zijn rechter ringvinger en patiënt kon het eindlid, dat in buigstand stond, niet meer recht krijgen. Het deed hem geen pijn. Er was geen zwelling. Bij passieve strekking veerde het eindlid na loslating dadelijk in zijn buigstand terug. Gedurende 2 dagen werd een spalkje aangebracht met het eindlid in hyperextensie. Patiënt wilde echter aan het werk. Nu worden in de veenstreken metalen hoesjes gebruikt, die, over de vingers geschoven, deze in de aardappelrooicampagne beschermen bij het uit den grond krabben van de aardappels. Het zijn hoesjes, die naar den top nauwer worden en aan beide zijden open zijn. Gedurende 3 maanden droeg patiënt zoo'n hoesje over den zieken vinger, welke den top, zij het niet in hyperextensie, toch in behoorlijke extensie hield. Gedurende de eerste paar weken werd 's nachts de vinger op een spalkje gedragen. Patiënt kon zodoende alle voorkomend landwerk verrichten. De laatste weken liet ik den man oefenen, om te trachten actief het eindlid te strekken. Thans, dus na ruim 1 jaar, is bijna niet meer te zien, welke vinger verwond is geweest.

Hoewel ik het gebezigde apparaatje veel minder geschikt acht, dan dat van collega VAN REE, wilde ik van het gebruik melding maken om te laten zien, hoe men soms in de practijk met heel eenvoudige hulpmiddelen volstaan kan; het medegedeelde kan tevens dienen als een geval van geslaagde conservatieve behandeling bij strekpeesafscheuring.

Wehe, 11 Mei 1936.

C. DEN HARTOG.